

VZKŘÍŠENÍ

FARNÍ ZPRAVODAJ

Moji milí,

Nevím, jestli jste si toho všimli, ale každý měsíc v kalendáři má v sobě alespoň jeden svátek Panny Marie. Některé měsíce jsou jí zasvěceny celé. Samozřejmě květen, ale třeba i srpen, září, nebo říjen. Kromě toho zasvěcujeme Panně Marii každou volnou sobotu, na kterou nepřipadá nějaká jiná památka. Panna Maria nás prostě provází na každém kroku.

V měsíci říjnu se na ni obracíme jako na královnu svatého růžence. Nechme se tentokrát inspirovat svatým Ludvíkem Maria Grignionem z Montfortu, velkým ctitelům Panny Marie, jak se tuto modlitbu dobře modlit:

Dnes každý touží po věcech, jež budí údiv, zanechávají v duši silné dojmy. Co je na světě dojemnějšího než překrásný život našeho Spasitele, rozvíjející se před naším duchovním zrakem v patnácti obrazech, jež nám připomínají velké události ze života, smrti a slávy Spasitele světa? Které modlitby jsou vznešenější a hlubší než modlitba Páně a andělské Zdrávas? V nich jsou obsaženy všechny naše touhy, všechny potřeby.

Když se věnujeme se těmto modlitbám, které jsou oporou, silou a ochranou duše, nemusíme se je pokaždé modlit ústně. Vnitřní modlitba je v jistém smyslu dokonalejší než ústní, avšak je krajně nebezpečné, ba zhoubné, zanechat z vlastního popudu modlitbu růžence pod záminkou dokonalejšího spojení s Bohem. Jen duše plná skryté pýchy a ošálená ďáblem ucpává si uši před pozdravem andělovým a před modlitbou, kterou složil Bůh a nám přikázal se jí modlit slovy: Tak se budete modlit: Otče náš...; proto upadá z jednoho přeludu do druhého, z propasti do propasti.

Z obsahu

- Úvodní slovo
- Zprávy z farnosti
- Ohlédnutí s otcem Karlem
- Rozhovor s táborovou vedoucí
- Kronika
- Knižní okénko
- Pro děti
- Program farnosti

Věřte mi, chcete-li dosáhnout vysokého stupně modlitby, modlete se po všechny dny, pokud možno, celý růženec nebo aspoň růženec pětidesátkový. A jestliže jste tam už Boží milostí dospěli, tedy pro vytrvání a růst v pokoře setrvejte v modlitbě svatého růžence. Kdo se každodenně modlí růženec, nestane se nikdy bludačem, ani nebude sveden ďáblem. To je věta, kterou bych podepsal vlastní krví.

Růženec spojený s rozjímáním o tajemstvích přináší mnohonásobná dobrodíní:

- 1) Předně nás nepozorovatelně vede k dokonalému poznání Ježíše Krista,
- 2) očišťuje naše duše od hříchu,
- 3) dává nám vítězit nad našimi nepřáteli,
- 4) usnadňuje nám konání ctností,
- 5) plní nás láskou k Ježíši Kristu,
- 6) obohacuje nás milostmi a zásluhami,
- 7) opatřuje, čím bychom splatili všechny své dluhy Bohu i lidem,
- 8) dává nám možnost obdržet od Boha všechny milosti.

Není to vůbec délka modlitby, nýbrž její vroucnost, jež se líbí Bohu a jež získává jeho srdce. Jediné Zdrávas Maria, dobře pomodlené, přináší větší zásluhu než stovky odříkaných špatně. Skoro všichni křesťané se modlí růženec nebo alespoň několik desátek. Proč je ale tak málo těch, kdo napravují své hříchy a rostou ve ctnosti, když ne právě proto, že nechápou tuto modlitbu, jak by měli? Jakým způsobem se máme modlit, abychom se líbili Bohu a stali se ctnostnějšími?

Předně je třeba, aby duše, která se modlí svatý růženec, byla ve stavu milosti, nebo aspoň aby byla rozhodnuta opustit hřích.

Není ovšem možno modlit se růženec bez jakékoli roztržitosti nedobrovolné. Ze zkušenosti víme, jak nesnadné je pomodlit se jediné Zdrávas, aniž by obrazotvornost, vždy těkavá, neubrala něco z usebranosti! Je však v naší moci modlit se bez dobrovolně připouštěné roztržitosti a použít všech prostředků k omezení nedobrovolné roztržitosti a ovládnutí své obrazotvornosti. Proto si před modlitbou i při ní připomínejme Boží přítomnost a pevně věrme, že Bůh a jeho Matka na nás pohlíží, že náš dobrý anděl sleduje naše Zdrávasy, zda jsou patřičně pronášeny, jako spousty růží, aby z nich uvil korunu pro Ježíše a Marii. Naopak ale také ďábel obchází kolem nás, aby utlumil naše Zdrávasy a poznamenal si je ve své knize smrti, zda a nakolik jsou pronášeny bez usebranosti, zbožnosti a skromnosti.

Když vyzýváte Ducha svatého, připomeneť si Boží přítomnost, a obětujte mu svůj růženec.

Než začnete rozjímat jednotlivé desátky, zastavte se na kratší či delší chvíli, podle toho, jak máte kdy, abyste uvázili tajemství, jež chcete oslavit desátkem, a pak vždy prostě pro toto tajemství a přímluvu svaté Panny o některou ze ctností, která nejvíce vyniká v tomto tajemství, nebo kterou spíše potřebujete. Dejte si pozor na dvě chyby, který se dopouštějí skoro všichni, kdo se modlí růženec.

První chyba je, že křesťan postrádá určitý úmysl, když se modlí růženec. Zeptáte-li se ho, proč se modlí růženec, nedokáže vám odpovědět. Proto při modlitbě růžence mějte vždy nějaký utkvělý úmysl, např. nějakou milost, kterou byste si rádi vyprosili, nebo ctnost, kterou si chcete osvojit, nebo nějaký hřích, který chcete překonat.

Druhá chyba je v tom, že lidé už od počátku nemyslí na nic jiného než na to, aby byl co nejdříve skončen. Dopouštějí se toho proto, že pohlížejí na růženec jako na obtížnou věc, která velmi těžce doléhá na bedra, zvláště, když přijali tuto povinnost za věc svědomí, nebo když jej dostali za pokání a jaksi proti své vůli. Je politování hodné vidět, jak se mnozí lidé modlí svůj růženec! Odříkávají jej s úžasným překotem, a přesto si myslí, že Ježíš a Maria tím budou poctěni! Lze se pak divit, že nejkrásnější a nejsvětější modlitby křesťanského náboženství zůstávají skoro bez jakéhokoliv účinku a že se lidé po tisíci růženců nestávají lepšími?

Zastavme přece svůj spěch při modlitbě růžence a vyslovujme řádně Otčenáše a Zdrávasy. Zpočátku zde působí obtíž odložit zlovyk, který jste měli dříve, modlit se chvatně, ale pamatujte si, že jeden desátek pomodlený klidně a zřetelně bude záslušnější než tisíce růženců odříkaných kvapně, bez úvahy a zastávky.

Tolik několik postřehů tohoto mariánského ctitele. Stálo by za to si jeho rady přečíst celé, ale to by tento úvodník zabral celý časopis. Proto snad už jen jeden poslední postřeh:

V růženci je stále stejný Otčenáš a Zdravas. Opakuje se pořád stejná forma, takže je velmi nesnadné, aby nás neunavoval, abychom při něm nedřímali a abychom ho nenechali a nechopili se jiných modliteb, více osvěžujících. Proto je třeba mít daleko více zbožnosti k vytrvání v modlitbě svatého růžence než v jiné modlitbě, i kdyby to byly Davidovy žalmy. Tuto nesnáz ještě zvětšuje naše obrazotvornost, která je tak těkavá, že není skoro ani okamžik v klidu, a dále zloba ďábla, jenž je neúnavný v působení roztržitosti a překážení modlitbě.

Jak si počíná tento zloduch vůči nám, chceme-li se přesto modlit růženec navzdor jemu? Zvětšuje naši přirozenou malátnost a nedbalost. Před modlitbou rozhojňuje naši nudu, roztržitosti a únavu. Během modlitby nás tísni ze všech stran. Po modlitbě, kterou jsme vykonali s mnoha obtížemi a roztržitostmi, nám bude našeptávat: "Tvůj růženec ti není nic platný. Lépe bys udělal, kdybys pracoval a zabýval se svými záležitostmi. Ztrácíš čas modlitbou tolika ústních modliteb bez usebranosti. Půlhodina rozjímání nebo dobrá četba by měly mnohem větší cenu. Zítra, kdy budeš méně ospalý, budeš se modlit daleko pozorněji; nechej si zbytek růžence na zítřek." Tak a podobně ďábel svými chytrostmi často působí, že zanecháváme růženec, částečně nebo úplně, nebo působí, že jej odkládáme či se snažíme nahrazovat něčím jiným.

Nevěř ďáblu a buď statečný, i kdyby během celého růžence byla tvá obrazotvornost naplněna myšlenkami cizími, kterých se nemůže žádným způsobem zbavit, jakmile jsi je postřehl. Tvůj růženec je tím lepší, čím je záslušnější; je tím záslušnější, čím je nesnadnější; je tím nesnadnější, čím méně je milý přirozenosti.

Přeji vám i sobě hojnost milostí, plynoucích z dobré modlitby růžence!

Váš otec Karel

■ ■ ■ ZPRÁVY

■ **Strašnické tábory**

Zveme všechny farníky na výstavu „Strašnické tábory“ do divadla Miriam. Výstava bude otevřená po nedělních dopoledních mších svatých.

■ **Farní pouť**

V sobotu **15. října** zveme všechny na farní pouť do Klatov.

Program pouti:

- 8.00 – Odjezd autobusem od kostela.
- 11.00 – Mše svatá v nově opraveném jezuitském kostele.
- Po mši svaté prohlídka kostela se zasvěceným výkladem.
- Poté prohlídka katakomb – jezuitské hrobky pod kostelem.
- 13.30 – Společný oběd.
- 15.30 – Prohlídka kostela Panny Marie se zázračným obrazem P. Marie Klatovské.
- Společná modlitba růžence.
- 16.30 – Odjezd zpět domů.
- 18.30 – 19.00 – Návrat.

Cena dospělí 250,- Kč, děti zdarma. Zájemci se mohou hlásit v sakristii.

Na všechny se těší

P. Karel a P. Vladimír

■ **Misijní jarmark**

V neděli **23. října** po každé mši svaté v divadle Miriam. Vaše výrobky (těšíme se na vaše marmelády, sirupy, ozdoby, svíčky, svícníky, přáníčka a další kreativní výtvary, pletené, lepené, malované, z přírodních materiálů...) a dary (nepoškozené, čisté, provozuschopné, prostě takové, které potěší a poslouží někomu dalšímu) přijímáme v sobotu 22. října od 16 hod tamtéž. Z výtěžku jarmarku podpoříme další studium našich adoptovaných dětí, sedmnáctileté ugandské dívky Jane Nalweyisio a desetiletého indického chlapce Fernanda Kristona, z projektu Adopce na dálku.

■ **Velký farní úklid**

V pátek **25. listopadu** mezi 14. a 17. hod. nebo v sobotu **26. listopadu** mezi 8. a 11. hod. V předvečer začátku nového liturgického roku, se uklízí a gruntuje všechno, co je potřeba: okna, dveře, osvětlení, lavice, okolí kostela. Těšíme se, že přijdou i mladí. Všem pomocníkům předem děkujeme.

■ **Mikulášská nadílka**

V pondělí **5. prosince** od 17 hod. ve farním sále. Před začátkem rodiče odevzdají balíčky označené jménem dítěte do košů dole v suterénu.

■ **Adventní duchovní obnova pro farnost**

V sobotu **10. prosince** dopoledne od 9 do 12 hodin ve farním sále. Zakončena bude mší svatou. Hlídní dětí je zajištěno, rodiče, kteří mají o hlídání dětí během duchovní obnovy zájem, přihlaste se předem v sakristii nebo u Lídy.

■ **Předvánoční prodej knih Karmelitánského nakladatelství**

V zadní předsíni kostela bude během celého dopoledne (v čase 8.00 – 12.00) o nedělích 4. a 11. prosince možnost zakoupit s desetiprocentní slevou Cyrilometodějský kalendář, stolní kalendář Dědictví otců 2023 a mnoho zajímavých novinek pro děti i dospělé z produkce Karmelitánského nakladatelství.

■ **Rytmická schola KALOKAZHATIA**

Rádi zpíváte nebo hraje na hudební nástroj? Přijďte posílit naše řady. Doprovázíme nedělní dětskou mši sv. od 10.30 a zkusíme vždy hodinu přede mší, případně dle domluvy.

Pokud dáváte přednost kontemplativnějším písním, rádi Vás přivítáme každý třetí pátek na adoraci se zpěvy z Taizé. Zkouška je obvykle od 17.30.

Nechcete se vázat k dalším povinnostem? Nemusíte se bát, každý se zapojuje jen dle svých možností. V případě zájmu kontaktujte Ondřeje Hlaváče (723 584 027), nebo prostě přijďte.

■ ■ ■ **ROZHOVOR**

■ ■ **OHLÉDNUTÍ S OTCEM KARLEM**

1. července 2011 byl otec Karel jmenován administrátorem naší farnosti. Letos v létě se mu tedy započal dvanáctý rok jeho „služby“ u nás ve Strašnicích. 28. června letošního roku pak oslavil také krásných 30 let kněžství. Ideální příležitost pro malé ohlédnutí.

Povolání kněze jste si nijak nevysnil. Přesto... nějaké představy nebo očekávání musela být. Je něco, co se Vám z těch představ naplnilo, anebo Bůh nějaká očekávání dokonce předčil?

Často si vzpomenu na takový esej, který jsme měli vypracovat při nástupu do semináře, na téma „Moje představy o kněžství“. Pamatuji se, že jsem v něm psal o své touze sloužit Bohu. Dostal jsem ho pak zpět „opravený“ – červeně tam bylo, že hlavní je sloužit lidem, nebo tak něco. Dodnes mě to nepřesvědčilo. Myslím si, že hlavní je sloužit Bohu a služba

lidem je toho součástí. Nepamatuji se, že bych měl nějaká konkrétní očekávání. Když se dívám zpět, vidím takovou hodně dlouhou sinusovku. Chvilí nahoře, chvíli dole. Zpětně vidím, co bylo příčinou propadů a je mi líto, kolik toho uplynulého času jsem si nechal pro sebe a nedal ho Bohu. Ale jsem za to poznání rád a Bohu vděčný.

Možná přece něco... Součástí kněžského povolání ještě „za totality“, byla určitá nutnost disidentství. Měl jsem v tomto směru romantické představy. Skutečnost, kterou ale prožíváme dnes, tu minulou v mnohém předčí.

Jistě jste se také setkal s mnohými úskalími. Jak jste se s nimi vyrovnával? Podělíte se s námi i o špatnou zkušenost?

Viz předchozí odpověď. Byly to hlavně chvíle, kdy jsem se cítil nepochopený a neoceněný. Dnes vidím, že to byl nesmysl a klam toho zlého. Za lidi, kteří mi ublížili se modlím, ale také se hlavně modlím za ty, kterým jsem ublížil já. Třeba tím, že jsem u nich chtěl být za každou cenu hezký, a tak jsem jim neřekl něco, co by pro ně bylo těžké, ale co potřebovali pro spásu své duše slyšet.

Ve volném čase rád jezdíte na výlety, kutíte a čtete. Jaká jsou Vaše oblíbená místa, která se rád vracíte? Které místo Vás okouzlo, kam bychom měli někdy na výlet určitě vyrazit?

Už jsem dlouho nikde nebyl. Mám rád Český ráj. Především díky nerostům, které se tam hojně nacházejí. Na dovolené jsem byl v Pošumaví. Ne v těch nejexponovanějších místech. Mám radši klid, kdy se nemusím bát, že mě přejede nějaký cyklista. Rád si vyjdu do lesa, pomodlím se růženec, naberu vodu ze studánky, často zázračné. Vodu si přivážím z dovolené domů a popíjím ji celý podzim. Jezdím pořád na stejné místo. Jsem prostě konzerva. Dříve jsem jezdil i na Novohradsko. Tam je moc hezky. Ale majitelka penzionu během kovidu odmítala ubytovávat a mně se už pak nechtělo hledat nějaké jiné místo.

Naše farní knihovna je od Vás zásobována novinkami a zajímavými hodnotnými tituly, za což moc děkujeme. Co jste četl naposledy inspirativního? A jaká je Vaše nejoblíbenější kniha?

Naposledy jsem četl knihu „Historie Antikrista, Muže hříchu a Syna zatracení, podle Svatých písem a Tradice“ od P. Paschala Huchede. Kniha vyšla v roce 1884. Výborná kniha.

Mám rozečtenou knihu od P. Charlese Murra „Vražda ve třicátém třetím stupni“, ve které popisuje svoje zážitky z doby, kdy ve Vatikánu dělal sekretáře kardinálovi Gagnonovi, který na žádost Pavla VI vyšetřoval celou římskou kurii. Je to takový thriller. P. Murr také sepsal knihu rozhovorů s „Matkou Paschalínou“, osobní sekretářkou papeže Pia XII. Také skvělá četba. Rád bych doporučil knihu Kennedyho Halla „K čertu s rodinou“, kterou vydal svým nákladem pan Michal Semín. Je to kniha na způsob Lewisových Rad zkušeného ďábla, ale ze současnosti (svádění celé rodiny se odehrává v době kovidové). Knihu plánuji koupit také pro naši knihovnu.

Nedávno jsem dokončil zasvěcení se svatému Josefovi podle knihy P. Donalda H. Callowaye „Zasvěcení se svatému Josefovi, základy našeho duchovního Otce“. To by mělo KNA vydat! Je to úžasná kniha a zasvěcení se svatému Josefovi by prospělo úplně každému věřícímu.

Nejoblíbenějších knih mám více. Tolkienův Silmarillion. Lewisova trilogie „Ta obludná síla“, Plná slávy od Bruce Marshalla. Je toho hodně.

Mám čtečku a v ní postahovánu spoustu knih. Namátkou biskupa Fultona Sheena, Roberta Hugh Bensona a takové autory. Většinou v angličtině, což mi nevadí. Jen je mi líto, že se tak s mnohými o tyto knižní skvosty nemůžu podělit.

Když jste k nám nastoupil a byl v září roku 2011 pro zpravodaj poprvé „zpvídán“, byl to ještě čas „rozkoukávání“ a plámem v té době bylo udržet rozběhnuté farní aktivity a dávat prostor všem, kteří chtějí něco pro farnost dělat. Jak jste se spoluprací s námi farníky spokojen? Je nějaká farní aktivita, na kterou jste hrdý? A nemáme v této oblasti ještě nějaké rezervy?

V duchu se odvolám na člena velerady Gamaliela. (Skutky 5, 38-9). Jestliže je něco od Boha, tak to vydrží a nikdo proti tomu nic nezmuže, pokud ne, tak ne.

Jsem rád, že hlavní farní aktivity se udržely. Jsem vděčný všem vedoucím, kteří pořádají tábory a další akce pro děti. Jsem vděčný za to, že se u nás v tak velkém rozsahu vyučuje náboženství a děkuji všem katechetkám. Samozřejmě není ani to, že kostel má několik varhaníků, kostelníky, ministranty a mnoho neviditelných pomocníků. Děkuji Bohu za to, že si naše farnost může dovolit dva pastorační asistenty a jsem vděčný za Lídu i za Jiřího. Mám radost, že máme ve farnosti nového bohoslovce, Jiřího Mazance. Je to jediný bohoslovec v naší diecézi v letošním roce. Jsem také vděčný Bohu za to, že si dobře rozumíme s P. Vladimírem. Jak občas slyším od kolegů, není to úplně běžné. Možná je to proto, že už nejsme mladí „divoši“, plní ambicí.

Mám rád adoraci, která je jednou za měsíc v pátek po mši svaté. Mým tajným přáním je, aby v našem kostele byla adorace každý pátek odpoledne. Ale nevím, jestli je v našich silách to uskutečnit.

Na co rád vzpomínáte ze svého šestiletého období, kdy jste byl převorem? A co máte nejradši na „funkci“ kněze velké pražské farnosti?

Když jsem přijímal funkci převora, viděl jsem velké plus v tom, že budu mít větší volnost. Že jako nebudu muset někoho poslouchat. Ano, je to nesmysl. Aby člověk mohl někoho vést, třeba řídit klášter, musí být hlavně poslušný před Bohem. Došlo mi to pozdě. Byl jsem na takovou funkci příliš mladý a naivní.

Naše farnost, pokud mohu srovnávat s kolegy, není typickou velkou pražskou farností. Díky dlouholetému působení všech kněží, kteří se nestřídali po pár letech, je především klidná. Alespoň tak to osobně vnímám. Nejsou zde všelijaké frakce a tábory. I když se u nás děje dost všelijakých tzv. volnočasových akcí, těžiště je pořád ve zbožnosti a službě Bohu. Jsem tady šťastný.

Milý otče Karle, děkujeme za odpovědi a přejeme ještě mnoho společných a spokojených let v naší farnosti a ve službě Bohu.

■ ■ ROZHOVOR S (BÝVALOU) TÁBOROVOU HLAVNÍ VEDOUcí

Aničko, letošním letním táborem jsi zakončila dlouhou kariéru hlavní vedoucí farních akcí pro děti, co Tě k takovému rozhodnutí vedlo?

Bohužel jsem už poslední rok cítila, že i kvůli práci táborem nemůžu dávat tolik času, jak by si zasloužil. A také si myslím, že tábor už chtěl "čerstvý vítr" do plachet v podobě nápadů vedoucích. Rozhodla jsem se zkusit svoje štěstí a znalosti na vysoké škole, takže přišel čas předat tábor vedoucím a pomocníkům, o kterých nepochybuji, že posunou tábor dál správným směrem.

Jaké máš teď plány, uvidíme Tě ještě?

Rozhodně mě uvidíte, já se nikam nechystám! Strašnice jsou moje domovská farnost. A také stále povedu farní hory. Dále jsme se scházeli některé neděle s "mladochy" u rozhovorů o víře a na podzim v tom budeme pokračovat. A mimo farnost... uvidíme, co si Pán pro mě vymyslí.

Vím, že jsi byla účastnicí farních akcí od prvního tábora v roce 2003, na jakou nejraději vzpomínáš a proč? Je nějaká akce, která se podle Tebe nepovedla?

Každý tábor měl něco do sebe. Ale nejvíce mi v paměti utkvěly tábory v Jitřavě, kdy jsme putovali se sv. Pavlem. Téma mi přišlo zajímavé a hodně mi to rozšířilo obzory a začala jsem trochu jinak vnímat nedělní čtení. Dále Cizkrajov v roce 2008, díky kterému jsem si později vybrala birmovací patronku. A také to byl můj poslední dětský tábor. A nakonec Vyšší Brod v roce 2014, kde jsme se vydali na divoký západ, zkoušeli jsme zde spoustu nových věcí a hodně se u toho nasmáli. Navždy také budu s úsměvem vzpomínat na letošní tábor, který se opravdu vydařil a probíhal ve skrze přátelské náladě.

Podle mého se všechny akce povedly, jen u některých to bylo náročnější.

Proč jsi se po letech, kdy jsi jezdila jako dítě a pomocnice, rozhodla stát vedoucí a potom i hlavní vedoucí?

To je zajímavá otázka, nikdy jsem nad tím asi nepřemýšlela. Otec Jan Houkal a ostatní vedoucí nás tak přirozeně směřovali k tomu, abychom byli zodpovědní a pomáhali ostatním. Měla jsem kolem sebe partu výborných lidí a kamarádů a byli jsme natěšení, že budeme moct utvářet tábor a jeho příběh. Takže vyrůstat s nimi až k vedoucímu byla radost. Když končila Bára Tomková a rozhodovalo se, kdo to převezme, nikdo z nás se do toho nehrnul. A já byla asi ta, co nejmíň protestovala. Takže tady to budu muset svést na Boží prozřetelnost.

Jaký by měl dnes vedoucí farních akcí být?

To je těžká otázka. Každý vedoucí přináší něco jiného, a to dohromady dává skvělý tým vedoucích. Ale přeci jenom je pár základních vlastností, které by měl mít každý vedoucí. Snad nebudu znít moc přemoudře.

Vedoucí by měl být tolerantní a trpělivý. Nejenom vůči dětem, ale také vůči ostatním vedoucím, vyslechnout je, respektovat. Musí být pokorný, nemůže být sólista, protože sám toho člověk zvládne pramálo. Musí také důvěřovat. Dětem, že například nebudou podvádět. Vedoucím, že ho podrží a budou táhnout za jeden provaz. A hlavně Bohu, protože na táboře nemůžete ovlivnit a vymyslet všechno, něco musíte nechat jen na Něm.

Proč je podle Tebe důležité takové akce pořádat a také se jich účastnit?

Z osobního hlediska bych řekla, že je to úžasná příležitost najít přátele na celý život. Mně se to, Bohu díky, povedlo. Také je úžasné sdílet s celým táborem víru, žít dva týdny ve světě, kde je samozřejmě se před jídlem pomodlit, večer si přečíst úryvek z bible, v neděli jít do kostela... I jako vedoucí mě to v mnohém obohatilo a posunulo dál. Tábory pro mě byly takové malé duchovní obnovy. Kvůli „dušestravám“ moje víra vždy trochu povyrostla.

Myslím, že táborové akce jsou velmi důležité pro život farnosti. Lidé z kostela se mezi sebou znají, děti a vedoucí, rodiče... Je to pak další rozměr mše svaté. Nejenom to "duchovno", ale i trochu "sociálna".

Vzkázala bys ještě něco našim čtenářům?

Asi jen, že děkuji za všechnu podporu, kterou dávají táborům a za každou přímluvnou modlitbu.

Aničko, DĚKUJEME!

■ ■ ■ KRONIKA

■ ■ VERNISÁŽ VÝSTAVY STRAŠNICKÉ TÁBORY

V sobotu 10. září byla v divadle Miriam za přítomnosti mnoha vedoucích, účastníků i některých našich pánů farářů zahájena výstava „**Strašnické tábory**“ u příležitosti **20 let farních akcí** pro děti a mládež.

Vernisáž se skvěle vydařila, přítomní si prohlédli spousty fotek, plakátů, plánů dne, přípravy k celotáborové hře, bodování, nechyběly ani filmové záznamy podzimních prázdnin a muzikálu. K zakousnutí byly vybrané táborové lahůdky i nápoje (kdo by odolal medomáslu a táborovému čaji).

Být výstava představuje pouze zlomek artefaktů souvisejících se všemi proběhlými akcemi, je obrazem velikého díla, které bylo s pomocí Boží v naší farnosti vykonáno. Jak zmínil P. Karel na následující dětské mši sv., výstava může být inspirací pro všechny další děti a jejich rodiče; **jsou srdečně zváni na nadcházející a budoucí akce**. Modleme se za ně, za to, aby tato krásná tradice pokračovala, vyprošujme požehnání i pro nové vedoucí.

Děkuji všem vedoucím a pomocníkům za naše děti, děkuji organizátorům této nádherné výstavy; jsem šťastná, že jsem mohla být součástí tohoto díla po řadu let, bylo to nesmírně radostné a obohacující.

A nezapomeňte **přijít na výstavu!** Každou neděli po všech mších sv. v divadle Miriam...

Monika

■ ■ VÝPRAVA SENIORŮ DO OLOMOUCE

Konečně!!! Po dva roky jsme se těšili na návštěvu Olomouce. Vše překazil covid. Letošní naději zprvu pokazila válka na Ukrajině, ztratili jsme ubytování u sestřiček – přednost samozřejmě dostali Ukrajinci. Nakonec se vše v dobré obrátilo a my jsme mohli v polovině června vyrazit na duchovní a poznávací pobyt do Olomouce. Poznali jsme krásy Olomouce, navštívili arcibiskupství, prožili jsme Boží tělo v katedrále sv. Václava ve společnosti našeho arcibiskupa Jana Graubnera. Na Svatém Kopečku nás provedl a pohostil P. Adrián Pavel Zemek. Bylo to opravdu milé setkání. Některé z nás jsme se vydaly do Kroměříže. Byly jsme v zahradách, v zámku i kostelích. Bohužel, Podzámecká zahrada byla zavřená z důvodu možnosti pádu stromů po velké bouři a dešti. Prožili jsme ve společenství krásné dny a již se těšíme na další farní pobyt.

Zdeňka Bajerová

■ ■ LETNÍ FARNÍ TÁBOR

Tento rok jsme pokořili významný milník – vypravili jsme náš farní tábor již po dvacáté! Příběh nás zavedl do františkánského kláštera v Zásnukách u Prahy, který po dobu našeho pobytu představoval slovanské hradíště na Velké Moravě. Na žádost samotného knížete Rostislava totiž do slovanských končin přišli významní hosté Cyril (Crha) a Metoděj (Strachota). S nimi přišli i malí pomocníci, kteří nesli hlavní tíhu misijní činnosti.

Před dětmi leželo hned několik nelehkých úkolů. Obyvatelé hradíště na nově příchozí totiž pohlíželi s podezřením a drželi si zdravý odstup. S odhodláním našich malých dobrodruhů to ovšem nehnulo a okamžitě se pustili do díla. Když Slované poznali živou víru Crhy, Strachoty i jejich společníků, začala mnohé nová víra lákat.

Děti pomohly věrozvěstům představit křesťanskou nauku, vytvořit nové písmo – hlaholici – a také vztyčit a vyzdobit první kostely. Prostým Slovanům, o které se šlechta nezajímala, také pomohli se všemožnými potížemi a postarali se, aby mohli žít v bezpečí a dostatku. Ani to však nestačilo; pohanský kněz Radhošť se pokusil Slované zastrašit, a tak bylo nutné pověřivcům dokázat, že jejich bůzci nejsou tak mocní, jak myslí. Pod rouškou tmy se tak nejstarší a nejodvážnější hrstka misionářů vydala na nebezpečnou výpravu do okolních hvozdu, aby Velkou Moravu jednou provždy očistili od oltářů zasvěcených Perunovi, Mokoš a Volosovi. Díky přímluvným modlitbám ke sv. Jiří či Panně Marii se jim to nakonec podařilo a Radhošťovi nezbylo nic, než naděje na pomstu.

Šlechta se sice obávala jakýchkoliv změn a mnozí z obyvatel Velké Moravy se nechtěli vzdát svých pohanských bůžků, ale práce dětí přinesla své ovoce, a tak se brzy začaly trousit první ovečky. Nejdříve prozřeli

ti nejprostší, ale postupně přešla na pravou víru i šlechta. Na závěr prvního týdne tábora byli pokřtěni poslední šlechtici a Crha se Strachotou se spolu s dětmi vypravili do Říma za samotným svatým otcem, aby jim vysvětil budoucí moravské biskupy a schválil hlaholici.

I přes mnohé úspěchy ale nebylo vyhráno. Na hradíště přišla zpráva o blížícím se franckém nájezdnickém vojsku. Děti musely projevovat odvalu, mrštnost i houževnatost, když se po celodenním plánování a manévrování na velké pláni konečně nájezdníkům postavily. Nakonec stoupec věrozvěstů slavili velké vítězství! Mezitím se však slovanský kníže Kazimír prohlásil za zachránce a spasitele a začal ohýbat křesťanskou víru ve svůj prospěch. Misionáři našťestí nepropadli jeho bludným řečem a falešnému učení, mnozí Slované ale ano. Bylo tak nutné se Kazimírovi postavit.

Než to však stihli, Kazimír spolu s Radhoštem unesli oba věrozvěsty neznámo kam. Děti se rychle pustily po stopách svých milovaných učitelů a brzy našly stopy, které je neomylně zavedly k Radhošťově svatyni a Kazimírově pevnosti. Protože nebylo času nazbyt, musely se skupinky rozdělit. Někteří šli vyrvat Crhu ze spárů pološíleného Radhoště, zatímco druzí spěchali vysvobodit Strachotu z Kazimírova žaláře. Přišli sice na poslední chvíli, ale díky své neochvějné víře se nakonec povedlo oba věrozvěsty zachránit. Zatímco Radhošť odmítl velkorysou nabídku na usmíření a odešel do vyhnanství, Kazimír svých činů litoval a slíbil, že se napraví. Soud mu nakonec umožnil návrat zpátky na hradíště, ovšem zbavil velmože všech jeho titulů, pokladů i privilegií.

Tábor se nesl v příjemném duchu. Františkánský klášter nám poskytl zázemí pro všemožné (vodní) hry a chránil nás před

dotěrným vedrem. Dostali jsme táborovým tradicím a hráli jsme pašeráky, trojnožku i další klasické hry. Zachránili jsme také ztracenou kočičku, kterou jsme pojmenovali Oreo. Tábor navštívil otec Jenda Balík, který nám odsloužil krásnou mši v provizorním lesním kostele, který děti postavily. V neděli jsme také nahlédli do chodu místní farnosti. Stihli jsme také jeden celodenní výlet a návštěvu pouti, která do Zásnuk zavítala. V průběhu večerních dušestraw – vedených hned čtyřmi vedoucími – jsme postupně probrali celé Desatero. Děkujeme vám za

všechny modlitby – snad i díky nim proběhlo vše tak hladce!

Letos naposledy tábor vedla Anička Kafková, která vedení tábora zasloužila celých osm let, což z ní dělá nejdéle sloužící táborovou vedoucí. Je také jedinou z nás, která se účastnila všech dvaceti táborů. Za všechno, co pro naše společenství odpracovala jí patří obrovský dík.

Těšíme se na děti zase příští rok – s novými lidmi u kormidla, zato na staré, spolehlivé lodi!

Honza Spousta

■ ■ VÍKEND VE SV. JANU POD SKALOU

víkend jsme si všichni užili, děti postupně vytvořily jednu partu a vyhrály si. Všem děkujeme za krásné společenství a budeme se těšit třeba někdy příště.

Martina s Agátkou

■ ■ ■ KNIŽNÍ OKÉNKO

Ve svatodušním zpravodaji na sklonku školního roku jsme psali o největším nakladatelském počínu Karmelitánského nakladatelství tohoto roku, knize Františka Koloucha o posledním lidickém faráři P. Josefu Štemberkovi s názvem Nejvyšší oběť. Kniha s téměř pěti sty stránkami zaujala první čtenáře. Paní Beková přečetla knihu za pouhé dva dny a napsala nám o ní pár řádek.

Poslední lidický farář byl P. Josef Štemberka, narozený v roce 1869 v městečku Pecka u Nové Paky. V roce 1942 se stal dobrovolnou obětí fašistického násilí při likvidaci obce Lidice, když farníky neopustil a dodával jim víru v Boží pomoc v poslední hodině jejich života.

Poslání kněze není bez problémů, vidí do duše svých věřících a zná i jejich radosti i těžkosti. Slovem Božím jim pomáhá žít a působit tak i na nevěřící.

Autor shora uvedené Nejvyšší oběti Mgr. František Kolouch se specializuje na osobnosti pronásledované v době nacismu a komunismu. Vyjádřit mu dík za toto dílo faktů je málo, neboť je stále potřebné.

K osobnosti P. Josefa Štemberky – pomáhal všude tam, kde bylo potřeba. Čtení Písma! Po 1. světové válce, po jejím skončení byl hlad, nebyly potraviny, trpěly hlavně děti, byly hladové. Pan farář založil před farou a na zahradě včelí úly. Medem dětem mazal chleba. Děti měly přístup na zahradu i sbírat ořechy. Paní hospodyně jim krájela chleba.

V roce 1942 jej fašisté SS žádali, aby farníky opustil vzhledem k jeho stáří, i vynikající znalosti němčiny pro jiné účely. Zůstal s farníky. Zacházeli s ním krutě, bití, kopance, zničili svatostánek (hledali hlavně zlato), peníze. Vzdali mu dík za to, že muži byli při jejich likvidaci ukázněni, v Boží moci!! Snad to byla ironie!

Marie Beková

Hravé dětské leporelo, které zabaví i dospělé

„Jéé, co je to za knížku pro prťata?“ pochechtával se můj desetiletý syn, když jsem domů přinesla nové leporelo Povídej mi o Ježíši. „Pro prťata, jo?“, říkám. „Tak schválně... Jaký výjev z Ježíšova života je zobrazený na obálce?“ Syn zaostřil a bez mrknutí oka, očekávajíc nějaký chyták, povídá: „Poslední večeře?“ „Souhlas. A kolik osob sedělo u stolu při Poslední večeři?“ Syn se jen krátce zamyslel. „No, dvanáct těch... učedníků, a Pán Ježíš.“ „Správně, samozřejmě. A kolik osob můžeš napočítat u stolu na obálce té knížky ‘pro prťata?’“ Synek přeťukal prstem všechny osoby a vítězoslavně povídá: „Čtrnáct!“ Když viděl mé pozvednuté obočí a šibalský úsměv, zamračil se. „Počkej, tady něco nehraje“, říká. „Jedna plus dvanáct není čtrnáct. Tak znovu.“ V přepočítání osob se ale nespletl. Že by to tedy popletl pan ilustrátor?

Nové leporelo Karmelitánského nakladatelství s názvem **Povídej mi o Ježíši – Moje první biblička – Nový zákon**, děti zaručeně zaujme. Ty malé, i ty větší.

Tvrdé stránky z odolného kartonu jsou stejně jako malý skladný formát velkou výhodou každé knihy pro batolata, která je potřeba na chvíli zabavit – doma, na cestách, v čekárně u lékaře, i v kostele. Leporelo o Ježíši má pak další vychytávky, nad kterými jsme se, popravdě, na chvíli zabavili i my dospělí.

Když jsem knížku poprvé zběžně prolistovala, zaujaly mě celostránkové, velmi podrobně vyvedené ilustrace. Tady se bude panečku dětem hledat. Začala jsem sama prozkoumávat ilustraci na obálce, zda nenajdu nějaký vtipný moment, neboť z jiných obrázků a knih s dětmi známe, že čím podrobnější obrázky jsou, tím raději v nich ilustrátor nechává nenápadné humorné vzkazy. Na obálce lepoprela jsem našla jen dva spící muže v trávě. Hlavní scéna zobrazuje již zmíněnou Poslední večeři, tak jsem si řekla, že zkontroluji počet osob. Jaké bylo mé překvapení, když jsem jich několikrát napočítala opravu čtrnáct. Pán Ježíš v čele stolu byl dobře rozpoznatelný, tak jsem zapátrala, kdo nám to tu přebývá. Za krátko bylo jasno. Ježíš je u stolu vyobrazen dvakrát! Jednou v jeho čele, naproti němu pak podruhé, jak myje svému učedníku nohy. Takto originálně je koncipována celá knížka, jež čítá dalších sedm výjevů z Ježíšova života.

Když jsem přišla na to, v čem tkví neotřelost této dětské knihy, pustila jsem se ze zvědavosti do prozkoumávání další stránky. Ježíšovo narození. Jesličky, novopečení rodičové, oslík a volek... Vše důležité na svém místě. Ale jen jednou?, říkám si trochu zklamaně. Ale kdeže. Tentokrát se na obrázku vyskytují dvakrát pastevci. Na menším výjevu jim anděl zvěstuje tu radostnou novinu, na hlavním obrázku se pak již přesvědčují sami na vlastní oči.

Než jsem otevřela další stránku, můj pohled padl na záložky – výřezy po okraji knihy. Ilustrace Ježíšova narození má na záložce kometu. Samozřejmě. Pak následuje holubice. To by mohl být... Ježíšův křest. A opravdu. Na další záložce koš. To by mohlo být rozmnožení chlebů. Ale dvě rybky jsou až u další strany. Kříž bude jednoduchý. Ale co ovečka? Podle některých obrázků na záložkách bych příběh nepoznala. Ale košů i oveček se na té které stránce vždy vyskytuje tolik, že je děti mohou mít za úkol najít a ukázat, nebo spočítat. Věrným průvodcem každého příběhu je pak nejméně jeden pes a někdy nejedna kočka. Další úkol pro bystrá dětská očka!

Že se na jeden obrázek vešel Pán Ježíš se svými učedníky dokonce třikrát, aniž by to způsobilo sebemenší chaos, vám povídat nebudu. Nevěřili byste. Ale máte-li možnost, určitě vezměte tuto knihu alespoň na chvíli se svými dětmi (nebo i bez nich) do rukou. S jejími ilustracemi se nudit nebudete. A jako správně převyprávěné biblické texty mají příběhy také odkazy na biblické verše, ze kterých čerpají.

Abeln, Reinhard, Tophoven, Manfred: *Povídej mi o Ježíši – Moje první biblička – Nový zákon*, Karmelitánské nakladatelství 2022

Zamilovat se do mše svatě

Na mši svatou přicházíme v neděli z různých důvodů. Z povinnosti, touhy po duchovní posile či útěše, ze snahy o vzorný život katolíka. Už jste ovšem někdy v neděli ráno zamáčkli budíka s přesvědčením či jistotou, že právě “v tom je naše důstojnost, v tom je naše povolání, abychom vydávali skrze Krista, s ním a v něm slávu Otci”, - nebo-li účastnili se mše svatě? Možná se nám s tímto vědomím nebude příští neděli vstávat o mnoho lehčeji. Když už ale na bohoslužbu v neděli “musíme”, je možné prožívat ji hlouběji? Je možné ji lépe chápat a odnést si z ní do všedních dní více než minulou neděli? Je možné v budoucnu již na mši “nemuset”, ale jít s vděčností, že jsme “byli vyvoleni, abychom směli stát před Bohem a mohli mu sloužit, shromáždění v církvi, která je tělem Kristovým a chrámem Ducha”?

Jako praktikující katolíci o mši svaté ledacos víme. Netřeba nám zdlouhavě vysvětlovat, proč se jí máme (minimálně každou neděli) účastnit. Tím spíše ale tušíme, že tajemství eucharistie je tak hluboké, že vědomosti o ní můžeme “kutat” celý život a zřejmě nedojdeme dna. To samé se dá říct o prožitcích, a snahách se tomuto tajemství přiblížit a více z něj čerpat.

Kde ale najít v dnešní nepřeborné nabídce knihu textů o mši svaté, která by nám tajemství eucharistie přiblížila nebo osvěžila, poodkryla nám možná nové souvislosti, měla švih a šarm, ‘tah na branku’ a zároveň pevný základ v katolickém učení? Francouzský kardinál Jean-Marie Lustiger (1926 - 2007) promlouval v osmdesátých letech o mši svaté na vlnách Radia Notre Dame. Tyto promluvy si posluchači přáli mít v písemné podobě, aby o nich mohli více rozjímat. Vznikla tak kniha, u nás vydaná poprvé v roce 2002 a pak ještě jednou o šest let později pod názvem *Tajemství eucharistie*. Nadčasový text ‘mistra zkratky’, který až s hmatatelnou láskou mluví o eucharistii, vyšel již ve třetím vydání na jaře 2022 pod názvem **Mše svatá – Uvedení do křesťanské liturgie**. Více jak tři desetiletí neutuchajícího zájmu dávají knize ocenění ‘prověřeno časem’. Chcete se, možná znovu, možná poprvé, zamilovat do mše svaté? Přijměte pozvánku ke čtení.

Útlý svazek čítá okolo sta stran. Provází nás bohoslužbou od vstupního zpěvu až po závěrečné požehnání. Je zdrojem takové lásky a úcty ke každému úkonu mše svaté, že je možné se k tomuto textu vracet kdykoliv má člověk pocit, že mu každonedělní obřad poněkud ‘všedne a šedne’.

Když se řekne Pán s vámi, odpovídáme možná již rutinně bez většího usebrání... I s Tebou. Tento úkon netrvá déle než pár vteřin, a přitom může znamenat tak mnoho:

„První požehnání. ‘Pán s vámi’ je možná jedno z nejstarobylejších a nejkrásnějších požehnání... nachází se na téměř každé stránce Bible. Je to víc než přání, je to skutek víry, potvrzení, které prostupuje celým Písmem svatým a které uznává, že Bůh je ve svém lidu neustále přítomen, tedy ‘s vámi’. Požehnání par excellence! Je totiž ‘zhuštěným’ vyjádřením smlouvy Boha s jeho lidem, uzavřené na Sinaji. ... Říci: ‘Pán s vámi’, totiž znamená vyjádřit samopodstatu Zjevení, znamená to potvrdit, že sám Bůh se zavazuje, že si ve svém lidu učiní svůj přibýtek, znamená to obnovit, v díkůvzdání a v naději tu smlouvu, jejímž prostředníkem byl Mojžíš.“

Je to zcela jiný pocit, když kněz pronese na začátku mše svaté tento pozdrav... a nám se může před očima rozvinout, co vše ten pozdrav znamená. A podobně nově můžeme po přečtení knihy vnímat všechny úkony bohoslužby.

„Každý zpěv při eucharistickém shromáždění, ať se jedná o adoraci, úkon kajícího, přímlovu či chvalozpěv, je modlitba: škála je široká.“ Jaký je například význam a účel vstupního zpěvu? “To není zpěv, který si bude každý poslouchat sám pro sebe. Je to liturgický akt podstatně vyjadřující společenství, k němuž se každý připojuje, aby vzniklo eucharistické shromáždění. Každý tak ve spojení s ostatními vstupuje do slova určeného Bohu. Tímto společným duchovním aktem se mezi muži a ženami, dosud oddělenými a často si navzájem cizími, vytváří společenství adorace a modlitby. Najednou, jedním srdcem, začínají Bohu společně zpívat stejnou chválu a stejnou prosbu. Zda dobře či špatně, to už je jiná věc.“

Lustigerova Mše svatá má (stejně jako by měla mít každá naše účast na bohoslužbě) přesah do každodenního života: *“Žalm, čtený po úryvku ze Starého zákona, je tím, co hluboce spojuje všechna tři čtení. Nejsem vůbec schopen dostatečně důrazně vyjádřit, jaké stěžejní místo zaujímají žalmy v životě z víry. Je třeba je znát, milovat, naučit se je jako svou druhou*

mateřštinu, jinak se nám nepodaří do Písma vstoupit, ani Božímu slovu porozumět.... Ten, kdo se naučí postupně modlit žalmy a tím se celou Bibli procházet, jednoho dne zvolá: „Teď už rozumím tomuhle detailu, tomuto náznaku, které mi při prvním přečtení nic neřikaly, a až nyní nacházejí v mém nitru odezvu. A bude překvapen, že naslouchá Bohu, který k němu hovoří. Neboť žalmy nás dovedou naladit na stejnou tóninu, v jaké zní v našich srdcích zpěv Boží.“

Francouzský kardinál Jean-Marie Lustiger konvertoval v roce 1940 ještě jako náctiletý Aaron Lustiger od židovské víry k víře katolické. Jak se později ukázalo, nebyla to jen chladná součást plánu, jak si zachránit život před nacisty. Po studiích vstoupil do kněžského semináře, během života zastával funkci biskupa a kardinála a v katolické víře prožil více jak padesát let svého života. Celou knihou tak prostupují odkazy na židovské kořeny křesťanské liturgie a odkrývá zajímavé souvislosti. Jeho kniha není pouhým návodem na to, jak ‘správně pochopit’ nebo ‘dobře prožít’ nedělní bohoslužbu. Lustigerovy texty nabízí víc. Jsou milostným dopisem, ve kterém autor vyznává obdiv a úctu a učí milovat.

Lustiger, Jean-Marie: *Mše svatá – Uvedení do křesťanské liturgie.* Karmelitánské nakladatelství 2022

■ ■ ■ PRO DĚTI

Milé děti,

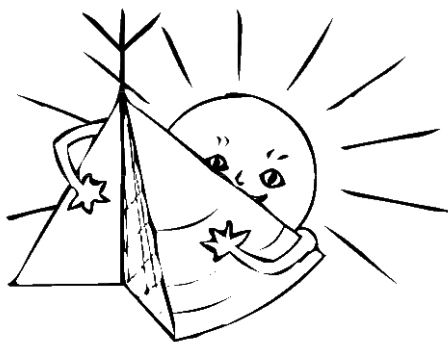
ve farním sále na vás čeká výstava Strašnické tábory. Možná, že jste se na ni už byli podívat. Možná jste na nějakém farním táboře už byli. Možná ještě ne...

Kdo si pozorně prohlédne fotky, může vypořadovat, jak z malých holek a kluků postupně rostou vedoucí družinek, na vedlejší nástěnce už pomáhají vedoucím jako táboroví pomocníci. O kousek dál na dalších fotkách pak vystupují jako vedoucí. Najdete je, jak se všichni smějí a nadšeně vymýšlejí hry, zábavu a program pro své mladší kamarády.

Nejen to, rozdělují si také práci, aby nikdo neměl hlad ani žízeň, nakupují a uklízí. Nechybí ani zdravotník. Dlouho dopředu se připravuje táborová hra na nějaké zajímavé duchovní téma. Jsou skvělí.

Víte, děti, co je to dušestrava? Přece potrava pro duši. Večer po večeři je čas na povídání a nasycení duše nějakým dobrem, které vychází z táborové hry. Dobro ale není jen tak obyčejné dobro, je to přímo dobrý Bůh, který k dětem prostřednictvím vedoucích promlouvá.

Neděle i na táboře patří Pánu Bohu. Už jste někdy byli na lesní mši svaté? Oltář z kamenů, sedes i lavice z pokácených stromů. Všechno ozdobené mechem a lesními květinami. Místo obrazů visí na stromech kresby dětí. Místo varhan hraje kytara. Často za dětmi přijíždí kněží, kteří v lesním chrámě slouží mši svatou, aby setkání s Pánem Ježíšem bylo opravdové.

Opravdové je také kamarádství, které se na táborech rodí. To pak dál roste a sílí. S táborovými kamarády, kteří mají stejně jako vy rádi Pána Boha, se totiž neztratíte ani v důchodu, to mi věřte!

Vaše Lída

Hned o podzimních prázdninách se k farní táborové partě můžete přidat. Těší se na vás! Více se dozvíte o kousek dál v rubrice Prázdninové akce pro děti, na farním webu a v ohláškách.

■ ■ CO SE CHYSTÁ PRO DĚTI

■ Misijní jarmark – Děti pomáhají dětem

Proběhne v neděli **23. října**. Projekt, do kterého se zapojují i děti. Svými výrobky, které se za dobrovolný příspěvek nabídnou na jarmarku, mohou pomoci našim dvěma sponzorovaným dětem z Adopce na dálku, sedmnáctileté ugandské dívce Jane Nalweyisio a desetiletému indickému chlapci Fernandu Kristonovi. Děti, určitě se budou líbit přáníčka, svícný, keramika, cokoli, co rádi vyrábíte pro radost druhým. A můžete tím pomoci! Do soboty 22. října přineste své výrobky na faru a v neděli nám přijďte pomoci do sálu prodávat. Těšíme se na vás!

■ **Modlitba Růžence světla – Milion dětí se modlí růženec**

V úterý **18. října** od 17.00 v kostele. Tentokrát za všechny lidi na celém světě postižené válkami, nemocemi a chudobou. Děti si doma nakreslí obrázek jednoho z tajemství růžence světla, které by se v kostele spolu s ostatními rády pomodlily. Všechny obrázky pak vzadu v kostele vystavíme.

■ **Mikulášská nadílka**

V pondělí **5. prosince** od 17 hodin ve farním sále. Jako každý rok na začátku prosince se na vás těší Mikuláš s anděli a čertem. Společně si zazpíváme, pomodlíme se a měly by být snad i nějaké dárky.

■ ■ **PRÁZDNINOVÉ AKCE PRO DĚTI**

Vážení rodiče, milé děti.

Letos nám proběhla výměna ohledně vedení tábora, nemusíte se ale obávat, všechny tábory budou jako v předešlých letech.

Co nás tedy čeká?

- Podzimní prázdniny nám letos vychází na termín od středy 26. 10. do neděle 30. 10. Pojedeme do Litoměřic. Přihlášky budou vyvěšeny na nástěnce nebo na internetových stránkách farnosti:
<http://www.farnoststrasnice.cz/doky/20221026-podzimni-prazdniny.pdf>
- Jarní prázdniny připadají hned na začátek února, tedy 5. 2. – 12. 2. 2023. Pojedeme opět do Rokytnice nad Jizerou.
- Letos nám vychází i květnový výjezd. V pondělí 8. 5. tedy plánujeme jednodenní výlet s dětmi do přírody.
- Letní tábor vychází na termín 31. 7. – 11. 8.2023 a pojedeme do krásné chatky v Bratrouchově.

V případě dotazů mě neváhejte kontaktovat na email: dvorahana@seznam.cz nebo tel. 702 077 057.

Moc se na všechny děti těšíme a přejeme poklidný vstup do školního roku.

Hanka Dvořáková

■ ■ **MLÁDEŽ**

Máš otázky ohledně víry? Chceš se bavit o víře? Nebo jenom poslouchat? Rozšířit si obzory? Poznat někoho nového? Přijď mezi nás. Setkáváme se každou sudou nedělí od 19 hod, začínáme 9. 10.

Anička Kafková

■ ■ ■ PROGRAM FARNOSTI NA ŠKOLNÍ ROK 2022/2023

Bohoslužby v našem kostele	pondělí–pátek	18.00
	sobota	7.00, 18.00
	neděle	7.00, 9.00, 10.30, 18.00
Příležitost ke svátosti smíření, osobní rozhovor s knězem	půl hodiny přede mši sv. nebo dle domluvy	
Návštěva nemocných	dle domluvy s knězem	
Živý růženec	první pondělí v měsíci po mši sv.	
Adorace se zpěvy z Taizé	třetí pátek v měsíci po mši svaté	
Výuka náboženství	předškolní děti	úterý 16.00
	1. – 2. třída	pondělí 16.00
	2. – 3. třída	úterý 16.00
	4. – 5. třída	středa 16.00
	6. – 9. třída	čtvrtek 16.00 (od října)
Příprava dospělých na křest	v pondělí po mši sv.	
Příprava dětí ke svatému přijímání	Kromě výuky náboženství začne kurz od jara v pátek odpoledne spolu s rodiči.	
Příprava na biřmování dospělých	v pondělí po mši sv.	
Příprava na svátost manželství	dle domluvy s knězem; je nutné včas dojednat	
Křest dětí – příprava rodičů	příprava a termín dle domluvy s knězem	
Farní knihovna půjčuje	1. středa v měsíci	16.45 – 17.45
	neděle	10.00 – 11.30
	1. neděle v měsíci	8.00 – 11.30 v kavárně
Skupina KAAOKAZHATIA	zkoušky v neděli od 9.30	
Dětská schola (Malá Kalča)	zkoušky dle individuální dohody	
Chránový sbor Cantus amici	zkoušky v pondělí od 19.30	
Mateřské centrum	pondělí a středa od 9.30 do 12.00	
Setkání seniorů	každé druhé úterý v měsíci od 9.30	
Vycházky seniorů	4. úterý v měsíci dle dohody	
Farní kavárna	neděle 8.00 – 12.00	
Úklid kostela	pondělí od 12.30	

Srdečně zveme další farníky k zapojení se do farního života. Zvláště uvítáme všechny, kdo by byli ochotni nabídnout pomocnou ruku – v knihovně, ve schole, ve farní kavárně, při úklidu kostela.

Římskokatolická farnost
u kostela Neposkvrněného
Početí Panny Marie

Modlit se za ty, kdo nám vládnu.

Prosím vás: každý si dnes najděte pět minut. Komu je svěřena vláda, ať se ptá: „Modlím se k tomu, kdo mi prostřednictvím lidu dal moc?“ Komu svěřena není, ať se ptá, jestli se modlí za vládcce. Modlím se za všechny vládcce? A když při zpytování svědomí zjistíte, že se za vládcce nemodlíte, jděte se vyzpovídat, protože nemodlit se za vládcce je hřích.

„Já jsem ho nevolil, ať si dělá, co chce.“ Ne! Nesmíme nechat vládnoucí představitele osamocené. Musíme je provázet modlitbou. Křesťané se mají za vládcce modlit. Někdo namítne: „Ale otče, jak se mám modlit za toho, kdo dělá tolik špatností?“ Potřebuje modlitbu tím spíše. Modli se a čiň pokání za vládcce. Proč? Abychom mohli vést pokojný a klidný život. Když je vládcce svobodný a může vládnout v míru, má z toho prospěch všechen lid.

Z knihy 365 dní s papežem Františkem –
Ranní promluvy od Svaté Marty.
Karmelitánské nakladatelství, 2020.

Vydává farnost u kostela Neposkvrněného početí Panny Marie
Praha – Strašnice

Ke Strašnické 1000/10, 100 00 Praha 10

tel.: 274 782 480

e-mail: k.koci@gmx.com

www.farnoststrasnice.cz

zpravodaj@farnoststrasnice.cz